

1785

JOSEPH II

IMPERATORIS AUSTRIAE

IMPERATORIA MAJESTATI

GEORGII

LEOPOLDI AUSTRIACI

ET

ELIONORAE NEOBURGAE

AUGUSTI PIGNORIS

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

SEPTENNISIMAE AETATIS

GEORGII AUSTRIACI

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

Primo Vice Regis Hungariae, Croatiae, Slavoniae, Austriae

285820040

SERENISSIMO AC POTENTISSIMO

JOSEPHO I.
NEO-REGI HUNGARIÆ
ARCHIDUCI AUSTRIÆ.

SERENISSIME REX.

Idi Orientem dum nascebaris Illustrem & Serenum, Orienti hinc TE natum hæud vanè augurabar, dum sensim Ottomanica Lune caligines quæ propedièm Universum Pannonia Solum inumbrabant, recessum meditabantur, donec tandem ad CULMEN Sereni Hungarici Cæli eluctatus sit SOL Austriacus (quem TE modo venerabundus conspicit Christianus Orbis Rex Serenissime) ubi omnibus propè umbrarum caliginibus dissipatis serenus modo irradiat; calore cujus animatus ego à Memnonis edoctus
elingus-

elinguibus statuis, quæ ad Orientem SOLEM vocales reddebantur, & harmonico concentu velut obsequioso nutu gemmeum illud sydus venerabantur: TE quoque Serenissime REX hoc humillimo obsequiorum meorum censu ab Oriente reducem novo fulgore Hungaricæ Purpura, Regioq; micantem Diademate mihi venerari liceat. CULMEN GLORIÆ est AUSTRIACÆ FELICITATIS PROPRIUM, quod sub TUIS Auspiciis Laconico stylo adumbravi, Paternas MAGNI LEOPOLDI Martis virtutes TE jam genito in Hungarico TUO Cælo felicissimè gestas, exhibens, per quas tanquam per zodiaci signa in tam altum GLORIÆ CULMEN gressus es.

Solstitium Tibi Serenissime REX una exultantis Patriæ TUÆ votis precari superest, ut TU quoque proprijs virtutibus, quas in impubere Tua atate ruminas, aut Bello, aut Pace Magnum Genitorem emulari possis, ut DUPLO SOLE cimmerica noctes obnubilati hætenus Magni Cæli tui tantò longinquius deturbentur, fugentur caligines, nebula dissipentur, Principum tenebrarum ausus reprimantur, quo sistema demùm SOLII TUI in majus CULMEN AUSTRIACÆ FELICITATIS resplendeat, mihi que claritatis det, TUA posthac virtutum specimina (quæ supra naturam modo in TE miramur, grandiaque orbi Christiano futura ominamur) sub Auspiciis Meridionalis SOLIS contexere, quando Umbrâ TUÆ Austriacæ simul aquilæ clementissimè mihi frui annues, sub qua augustos favores contemplantur

SERENISSIMÆ REGIÆ MAJESTATIS

Aeternum Humillimis

Georgius Andreas Gladich.

Edant victorum Palmæ
Quosquondam celebravit Antiquitas
Gloriosi Triumphorum ostentatores
Quibus statuarum moles
Romana olim posuit magnificentia
subsidant,

CULMEN hoc **GLORIÆ AUSTRIACÆ FELICITATIS**

Miretur posteritas,
Subticeant inanium laudum Præcones;
Huc lauros, huc Palmas,
Huc quidquid gemmarum parturit Oriens
Quidquid auri meridies,
Quidquid suo marmorum Occidens sinu fovet,
Et quidquid demum
Artificum doctior erudit septentrio
Huc coge fama
Ut dignum Triumphatori
LEOPOLDO
Trophæum apparetur.

Huc demum studia vestra Academici
Huc Encomiorum scriptores
Quidquid laudis & gloriæ dici potest
Nunc ineffusas jubili voces
Erumpite

Scribite Stylo aureo
Redijt Sol oriens Austriacus
Spes Populi Christiani

MAGNI LEOPOLDI

Et

AUGUSTÆ ELEONORÆ IMPERATRICIS NEOBURGÆ

Augusta soboles

Coronato vertice

JOSEPHUS

Hungarico videlicet redimitus Diademate

Quod CONSILIUM quod INDUSTRIA

Meruit Magni Genitoris

Dum per strata hostium cadavera

Gradus ad solium

Suæ glorioſæ Posteritati præparavit,

Quod nunquam firmius,

Quàm advertæ partis ruina, solidatur.

Qui ea in Pannonico solo egit Martis prodigia

Quæ si de suis Alexandris & Scipionibus

Falces assererent

Somnia narrari crederes,

Hoc industriæ ejus manus

Probat prodigiola felicitas,

Quæ totidem propè victorias

Quot vitæ annos possit recensere

Cæsariseſt annos, sic numerare suos,

Nunquid ad Zerinvár, ad Levam, ad Nitriam,

Ad S. Gotthardum, ad Parkany, ad Pesthum

Ad Vaciam, ad Vice gradum, ad Quinque Eccesias,

Iple semper suorum facinorum

Extitit Oraculum?

De quo si plura, si majora quæris

Divinitatis plusquàm humanitatis

In homine postulas

Dum vel his solis quæ paucorum annorum

decursu egerit.

Fortitudinis suæ

Æternæ collosos memoriæ fabricaverit.

Magna fortes nomina decent.

Unicam hanc lubeat pro reliquis consulere Metropolim

VIENNAM,

Quam

Dum

Dum totam Austriam
Turcarum, Tartarorum, & Rebellium
Fœda illuvies inundabat,
Igne cremabat, rimabatur ferro,
Tam inaudito formidabili Exercitûs numero
Strinxit, pressit Urbem
Et vix non unâ

Totam Christiadûm Rempublicam
Oppressit.

Quid tum egerit

LEOPOLDUS

Qui Patriæ inflicta vulnera
Se ferire videbantur ?

- - - *Fortis ad ipsiſ*

Casibus heros robor a sumit.

Promptus adfuit Magni CONSILIJ Angelus

Dum ad arma convocavit

Superos bonæ causæ Tutores

Nunquam tutius pugnare ratus

Quam ubi Reges Deo militant

Et Deus Regibus:

Numinis etenim virtute fulta potentia

Stat inconcussa

Suamque beatitatem inter infestissimos quoque

Adversantis fortunæ incurſus

Tuetur.

Fregit ferociam Barbari afflicta virtus

Quam premi, non opprimi patitur Deus,

Fugavit Divina quadam virtute

Ab Urbe

è Patriæ limitibus

Depopulantem colluviem

Dum è Cesio monte

Cœli inquam, stipatam ferro

Armatamque Fœderatorum ad movit dextram

LEOPOLDUS

Crux aurea

Quæ in Hungarico Cœlo fulgebat
Præfagiebat victoriam

Cujus quondam ductu Constantinus Magnus
De Maxentio, Maximo, & Licinio

Triumphavit

Cum ei pridie pugnae
In Maxentium depicta in aëre crux
Aureo splendoris caractere
victoriam prænuntiasset

Cujus auspiciis uterque
Et Constantinus, & LEOPOLDUS
Novam Romam mundo dedit.

Dignus cui accineret Claudianus

*O nimium dilecte Deo cui militat æther,
Et conjurati veniunt ad prælia venti.*

Miram hic Lernææ hydræ spectasles tragediam
Quam reptitis ictibus Hercules superare non valuit

Uno (ut dicitur) ictu

Vicit invictus Hercules

LEOPOLDUS.

Non pullulabant cervices amplius

Cui trino reflecto capite

Sexcenta si forent corpora

Succubuissent.

Tanta vis, tanta potentia

Novi generis Herculeæ clavæ

Crucis inquam vexili in sinum elati

Quâ usus est LEOPOLDUS

Hæc spem tam inauditæ victoriæ

Christianis Ducibus spondet

Quam nullis unquam elogiis

Posteritas dignè celebrabit.

Dic: adeò feliciter pugnat cui militat æther,

Nec fatis:

Ad Strigonij & Vivarini te ducam rudera

Ipsum quem humus ibi,
 Quem muri hausere inimicum cruorem
 Examina,
 Expertus Austriaci Macedonis invictam dextram
 Vel ipse hostis invitus fatebitur.
 Quando spissa plumbea grandine
 Obfessorum concussit corda,
 Æris fulminibus
 Solo æquavit muros
 Stricto tandem ferro, teralem tulit sententiam
 Nulli parcens
 Nè, ut suæ quidem infelicitatis nuncius evaderet
 Omnes ad tartara misit
 Strenuus Bellonæ Prætor.
 Sic Ducis animus militum animos
 Animat & dextras
 Cujus ut vultum exhibeat
 Effingendus est per virtutis experimenta
 Ne in primordio tam ardui operis
 Delitescant;
 Gemino vultu spectabilis est generosus animus
 Vincere cupiens,
 Jani æmulatus biforem formam,
 Altero tempestates minatur & fulmina,
 Quibus ardua quæque, sibi que obstantia
 Aggrediatur & vincat:
 Altero serenum induit & risum
 Quo pericula excipit & vulnera.
 Nec satis:
 Regni caput Budensem attentius intuere Urbem,
 Ipsa quæ vidit, quæ tulit
 Posteritas attonita mirabitur:
 Novem diversis Regum potentiis
 Invieta restitit,
 Restitit quidem & LEOPOLDO, ast non restitit,
 Quia huic Martiali Oraculo

Adeo Elementorum etiam ipsa Numina
Parere assueverunt

Ut certanter ejus subibant imperia
hostem ipsum interfectioni datura.

Cuniculos parabat cum Saturno Mercurius,

Et è terra in aëra tulit vulcanus hostem,

In ipso aëre aërem negabat Jupiter

In unda salutem quærentes

Suffocabat Neptunus,

Hinc officiosum Martis negotium

Residuos sollicitè jugulare,

Quando per rimatos muros patebat aditus

Patet & hinc ad Ottomannicum Imperium

Janua.

Quam Deo sibi que

Per sesqui alterius sæculi decursum

Negabat fidem

Ipsa qua olim periura defecit

Secunda Septembris Die

Novo fidelitatis Sacramento

DEO & CÆSARI

Martis Jure, obsequia jurare compulsa.

Cujus gloriæ meritò subscribat Orbis:

Infelix Budam Ludovicus perdidit olim

Hæc armis cedit nunc, LEOPOLDE tuis.

Nam

Hæc cura magnæ Principem mentis decet

Stabilire Numen, si que sit fuso fides

Sanguine probanda, sanguine & vitam dare.

Nec satis:

Ipsam testor denuò Budensem Urbem

In cujus vix renatæ visceribus

Nova scintillavit rebellionis perfidia,

Cujus ingenium est quod calidis morbis

Celeritate indigent ut opprimantur

Aquila est scrutans solis

Hinc Lunæ emendicata Lux
Non sufficit ei celanda secretiora.
Argentea Luna, aureos fatales radios
In unius tenebrionis oculos vibravit

Quos qui sequuntur

(Veluti fatui ignes)

Plerumque ad præcipitia conducunt,
Ad eandem proinde malorum Iliadem

Nefandus Impostor coactus est

Quam cruento Marte conceptæ spei
Temerarius struxit,

- - - Lubricæ ò sortis vices!

Timete si quos scelere fortuna extulit

Virtutis hostis: hora quod dedit prior

Rapiet secunda: Gloriam quis quis suam

In scelere fundat discat exemplo suo

Cum sole natam gloriam, cum illo mori.

Nec satis:

Signata fugitivorum sanguine via

Ad Campum Mochaz te viam ducat,

Ubi

Judicæ marte diù lis agitata fuit,

Strenuè etenim dilceptandum est

Ubi non unius, sed Regnorum causa vertitur.

An hostium numerus terruit hìc Heroum animos?

Bona causa numeroſo Exercitu

Fortior dimicare solet.

An ferocia Barbari?

Non ille semper victor est

Quem concitant furores.

Collegit mentem, seposuit metum,

Junxit sensus, junxit vires,

Nulla enim ibi spes victoriæ est,

Ubi pugnantium animi dissolvuntur

Cohærentium spes certa manet.

Triumphavit & hic invictus Scipio

Quando

Quando ferum inimicorum impetum
tantâ prudentiâ stitit,

Tantâ fortitudine retuffit

Tantâ constantiâ profligavit,

Ut omnes Barbarorum copias

Innumero papaverum numero recensitas

Fudit

Fugavitque cum longè paucioribus

Quorum multa millia cœcidit in arena.

Totum pari felicitate deleturus Exercitum

Nisi reliquis sua Mercurius talaria

In salutem concessisset.

Qui fugerunt victi

Non effugerunt vindicem nemesis ensem

Quem LEOPOLDUS vibravit:

Machinas omnes, nervum belli, tentoria Univerſa

Et quidquid demum in ſui Luxûs

Et potentiæ augmentum deſerviit

Sibi in maximæ Victoriæ testimonium

Et inbravium perennis magnanimitatis

Glorioſus victor attribuit.

Ita duces ducit fortuna ad triumphos

Quos grandes auſus rapiunt in Martis arenam.

HOC CULMEN GLORIÆ est AUSTRIACÆ FELICITATIS

Victorias & palmas metere

Vbi rivi

Vbi flumina hoſtilis cruoris profluunt,

Hoc eſt potentiæ ſuæ famam

Longè latèque diſpergere apud exteros,

Amoris mellem copioſe colligere apud Domesticos,

Fera Barbarorum pectora implere metu,

Necceſſariis foederibus ſtabilire imperia,

Æmulationis exarmare ferociam,

Religionis erigere fiduciam,

Improbirati indicere exilium,

Rebellionis caſtigare proterviam.

Semper

Semper in armis vitam agere Hæroem sapit,

Semper vincere prodigium est

In variante fortuna inconcussum p̄sistere

Hoc humano majus est,

In quem omnia forstella jecerit, nec tamen vulnus fecerit

Divum genus censendum est;

Siccine

CULMEN GLORIÆ AUSTRIACÆ FELICITATIS

Eminet

Quando avita pietate ausit LEOPOLDUS dicere

Cæsares lege hac sumus

Vt bella nostra militent Deo, ferant

Tranquillitatem subditis, vicio improbo

Enata luxu demetant, summâ sacra

Jura æquitate sanciant - -

Huic quod miraris?

CULMINI AUSTRIACÆ GLORIÆ

Adgenuerunt felicitatem

Invictis Cæsaris Armis

Magno Cæsari unicè dilecti

GALO-THRINUS, & SUB AURA LEVAMEN

(Hæc nomina nomen eorum dedit.)

In quorum ingentibus magnorum Ducum animis

Stupenda virum & Consiliorum suspicimus exempla

Bellonæ Nepotibus,

Quibus non unus hostis

Sed nec integer par est Exercitus

Qui per tela, per enses, per plumbeos globorum imbres

Ferreasque grandines,

Per invia montium juga,

Per profundas vallium paludes,

Per muros & saxea Urbium munimenta,

Per stratos cadaverum acervos,

Suo ductu & ausu

Ad lauros & palmas grassantur,

Contra quos nihil

Aut natura

Aut ars tam munivit fortiter

Vt inaccessum eorum virtuti redderet;

Quibus nullum periculum,

Aut labor, aut dolor,

Etiam per inflictâ mille vulnere deleviens,

Nec mors ipsa quotidie ob oculos versans

Terrorem incutere potest.

An non per tot discrimina belli & turbines eluctari
Gigantei sit animi?

Sapè ut exemplo excitet turmas

Primus in fronte, in acie Dux

Signare viam debet,

Qua per hostium agmina & confertos cuneos

Penetrent

Sæpe primus transilire vallum,

Et hostili in aggere signa figere,

Ad quæ prævolet impugnantium virtus.

Hos inclytos Duces loquetur fama,

Prædicabunt fasti,

Incisa æri & marmorî monumenta

Ad magnanimæ virtutis emulationem

Commendabunt

Immortalis gloriæ Heroes

Quorum virtute id quod videmus

CULMEN GLORIÆ AUSTRIACÆ FELICITATIS

Fundatum.

In nunc Augustissime Cæsarum

Plenus gloriæ & Claritatis,

Adoret te Christianus Orbis

MAGNUM LEOPOLDUM

Prodigium sæculi,

Apostolici Regni vindicem

Veneretur Te Hungaria

Ubi tua virtute id tempestivè præstitisti

Quod plurimum sæculorum conamina

Sparso jam oceanum æquante humano cruore
Infectum tamen semper suo malo
Reliquere negotium
Ubi eam hiscè annis navasti operam
Quam nec posteritas multis ævis
In tam perfectum GLORIÆ CULMEN præstitisset ;
Ubi superstitosum Machometanorum sydus
Luna toties eclipsavit,
Quoties cornuta ausa est comparere ,
Ubi hanc indenlas caligines fugasti toties
Quoties ad victoriosum Insigne
In quo sol Justitiæ stygium vicit hostem
Accurristi, aut appellâsti.
Sola hæc Austriacorum laus est
Ut Bellonæ Zelum,
Marti pietatem,
Religionem fortitudini
Indissolubili noverint connubio vinculare,
Quid mirum ergo
Quod
Quaqua Pannoniæ Regno incederet
Seminaret victorias,
Quidquid tangeret, effloresceret in laureas,
Quidquid aggredereetur
Ejus potentiæ cedere inaudiebatur,
Quaqua signa gloriofæ Crucis ferebat
Victoriarum referebat insignia,
In Cruce enim Domini Austriacis,
Cum Apostolo gloriari bonum est
Quia verè Apostolici Regni Vindex audire meruit
Dum Hungariçæ Crucis victor extitit,
Pro qua quibus sedit ad Regni Clavum annis
Pugnavit, vicit, Triumphavit.
Hanc perpetuo foedere meritò junxit Austriacæ Aquilæ
Crucem
Quam , velut alterum Ganymedem

Tonantis Avis

In Sublimem Turræ montis apicem

Stephanæam inquam Viennæ turrim

Securè intulit,

Quam tanquam alter Atlas Mundi Machinam

Inqua Mundi Salvator Triumphavit,

Per quam & LEOPOLDUS vicit,

Sustinet

Vnde rejecit antipatica Christianæ felicitatis insignia.

Sta hic Sol Fidei

Custodia Regum, confirmatio fidelium

Conservatio Mundi, decor Ecclesiæ

Sta contra immanem Gabaon

Donec corruant Bizantinæ Turres,

Austriacus Inviçtus Josue imperat:

Non occumbat antequam hostis.

Et ecce

SOL stat Luna cadit, dum Josue pugnat & orat.

Stat

In opprobrium hostium,

Stat

In confirmationem Apostolici Regni,

Adhuc stat

IN CULMEN GLORIÆ AUSTRIACÆ FELICITATIS.

Et in Augmentum Orthodoxæ fidei

Stabit,

Sed

Continete paulisper ferrum

Satis jam bellatum est Magnanimi Bellonæ Proceres

Quod pugnavistis ultrò vicistis

Vestri vigoris Exemplum approbat Orbis

Dum spontaneè jam

Vel ad solam invictorum armorum ostentationem

Vestrisque Nominis appellationem

Hostiles Urbes Germanæ potentia cedunt,

Barbaræ gentes

In vestra sese coniungunt vincula
 Vos formidandos Hæroes
 Adorat & reveretur Univerſum.
 Quidquid minarum ſpirabat
 Suspirat nunc Magni Cæſaris nutu
 Pacem & concordiam
 Pactis quibus voluerit, amplectendam.
 Abſterge proinde (tuâ pace dixerim) cruentum calybem
 Potatum inimico ſanguine
 Et in vomeres conſta Mars Auſtriace.
 Quin excrescant tandem ex ſabulo Laureæ
 Et Pacis Olivæ
 Sub Auſpiciis
 Sereniſſimi Orientis ſolis Auſtriaci
 JOSEPHI
 Apoſtolico Mariani Regni, Neo-Rege
 Cui nonâ in Decembre Die
 Auguſto
 Benignum arrisit Cœlum
 Purpuras & diademata depluens,
 Medium inter utrumque teneræ ætatis numerum
 Perbellè expreſſit fatum:
 Regnorum quoque ſic ſeriem
 Quibus ſago & toga quondam clarus præerit
 Hoc velut myſtico calculo ſuperi indicavêre.
 SOLI huic jam jam in Hungaricum cœlum orituro
 Nocturni continuo delapſi imbres
 Serenum parabant ſequens jubar.
 Si tantæ Majestatis præſentiam fugitant in Aurora tempeſta tes
 Quin non Martis furix in meridie perhoreſcent?
Diviſum enim Imperium, cum Jove Cæſar habet.
 Qui ut auguſtius olim naſceretur
 Julius natalis Cæſaribus menſis
 Ei cunas aperuit
 Cum quo publica Europæ ſalus nata videbatur

Quia in Augustum declinabat Julius
Sub quo tranquillus regebatur Orbis.
Auroram primò ad orientem conspexit
Vnde Augustissima sibi tempora
Diesque aureos possit auspicari.
Natus cum eum lumine

Se tenebrarum non esse filium vel nascendo probavit.

Sacer Divæ Annæ Dies eum Orbi dedit
Prodigium futurum Principum

Prodigio natum,

Vnde MARIA vitam

Inde Marianus Lucem videndam sumpsit,

Ut dignior Mariani Regni

Quasi Mariæ calculo Possessor existeret,

Dignus Ferdinandi Abavi sui, Abnepos.

Elogio.

Sponsi Mariani JOSEPHI nomen meruit,

Vt qui unus Virginitatis ejus testis

Et custos in terris erat,

Alter ut injuriarum ejus ultor

Et Propugnator Gloriæ fieret.

Sic erit, quia LEOPOLDI, & ELEONORÆ primitiæ est

Josephus

Vtroque Pio, utroque Justo

Magnæ Matris Cultore

Non potest non Genitus Genitorum per traducem

Pietatem hæreditare.

Qui viret in foliis venit hic à radicibus humor

Sic Patrum in natos abeunt cum semine mores.

Vterque Leonem præfert nomine

Quin & Jovis Pullus Leo sit, necesse est,

Qui armatus jam in Lucem editur

Ut è vestigio impunè repentium in terra

Belluarum ausus coerceat.

Aquila Horizonti præerit

Legum & pacis custos
Quæ Lunæ fatales influentes radios
Meditabitur
Et imbellium volatiliū temerarios ausus
Cohibebit,
Quam timere proinde sciant
Ne, unguēs expertæ Aquilæ
Serò pœniteant Phryges,
Regios sic semper lacertos virtus & naturâ
Armare consuevit
Facile siquidem contemnitur, quæ non est armata Majestas:
Rosa ut se florum reginam testetur
Spinarum associavit satellitium,
Clava Hercules, Tridente Neptūnus,
Fulmine suam Jupiter tuetur Majestatem.
Dum sic stat

AUSTRIACÆ CULMEN GLORIÆ

à terræ, à Cœlorum injuriis
Unus Leo, una Aquila tuebitur.
Bonum omen proinde felix modò Pannonia
*Misericordia & veritas obviaverunt sibi,
Justitia & Pax osculata sunt.
Exortum est tibi in tenebris lumen
Accede & Illuminaberis, & facies tua notè confudetur.*

Post exantlatos labores

Uberior tibi seges gloriæ imminet

Dum Reget

JOSEPHUS

Quæ Divino quodammodo effato

In Davidis Regis figura

JOSEPHO REGE

Gloriaris

Qui erat ruber & pulcher ad spectu

Decoraque facie

Surge & unge eum, ipse est enim.

Divina

Divina Pagina Numinis instinctu

Jam olim præcepit.

Inveni David (JOSEPHUM inquam) *servum meum*

Oleo sancto meo unxi eum,

Manus enim mea auxiliabitur ei.

Ponam Thronum ejus sicut dies Cæli.

Semini ejus dabo terram hanc, quod quasi pulvis terræ

Dilatabitur

Ad occidentem, & orientem & septentrionem & meridiem

Benedicentur in eo & in semine ejus cuncta tribus terræ.

Hos gratiarum Torrentes Austriacæ Pietati

Spondet Divinus favor

Cujus meritò quàm fortunatè floreat Imperia

Austria exemplum Orbi exhibet

Prima Rudolphi Religio in Serenissimos Posteris

Traducta

Et per conferta virtutum decora cumulatâ basis fuit

Gloriosæ potentia

Et catenatâ quatuor & amplius sæculorum serie

Imperiale Diadema in Augustissimum

LEOPOLDI verticem,

Sceptrum in Dexteram transtulit,

Pari palu

AMORE ET TIMORE

(Duo firmissima regnorum, fulcra)

Inclytum Hungariæ Regnum moderabitur

JOSEPHUS

Non degener tantorum Avorum Nepos.

Sub quo si mavis etiam Josephi Ægyptiorum Pro-Regis

Fausta tempora numerabis,

Dilecti enim orbi sunt Austriaci

Quia candidi & rubicundi

Omne tulit punctum qui rubrum miscuit albo.

Non iisdem semper gradibus scanduntur solia,

Per semitam fusi inimici sanguinis

Scandisse sufficit
Quam LEOPOLDI virtute
JOSEPHUS
Gressus est.

Via Lactea nunc promovebit inter sydera
Beatum Imperium

Hæc demum aurea est regendi Regula

AMORE REGERE

Postquam ferro ab inimicis

Ad frugem subacta tellus.

sIC eXaLtat nVMInIs nVtVs
pletate & IVstItIa Dotatos

Scandille luffic
Quam LEOPOLDI virtute
JOSEPHUS
Gressus est.

Via Lactea nunc promovetur inter sidera
Beatam Imperatricem

Hac demum aera est regendi Regula

AMORE REGERE

Postquam ferro ab iniuriis

Ad frugem lactea tellus.

ELC exaltat in VMIna in VV's
Placet & IVicta Docet

